

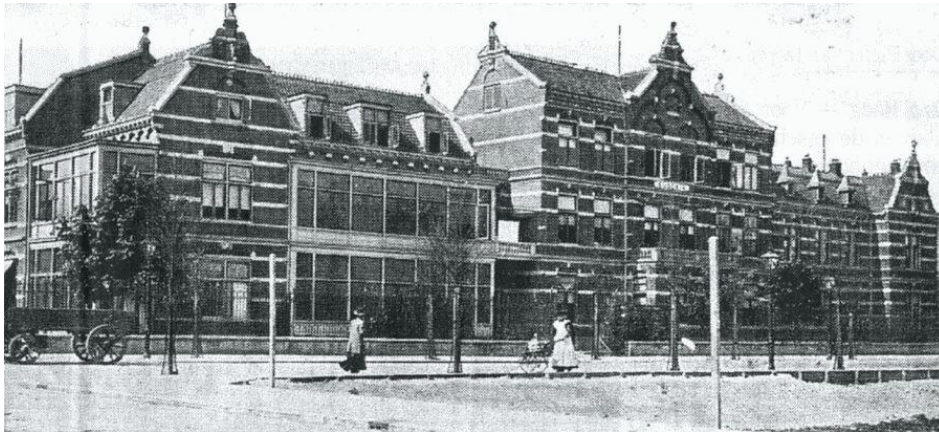
Op 30 september 1933 werd Groep 11 Den Berggroep opgericht in Rotterdam. De groep droeg een grijze das met een oranje rand en had in 1935 haar troeplokaal op Straatweg 99 in Hilligersberg. Bij de groep werd in 1935 een patrouille met verpleegden van de Adriaanstichting, een inrichting voor lichamelijk gebrekkigen in Hilligersberg, opgericht. De groep deed in 1937 mee aan de Wereld Jamboree in Vogelenzang, inclusief de scouts met een beperking. Na de Jamboree richtten een aantal voortrekkers de Marco Polostam op. Ze bouwden een eigen onderkomen, maar konden daar maar kort van genieten. Na het verbod op Scouting op 2 april 1941 werd hun onderkomen gevorderd.

Direct na de inval door de Duitsers melden scouts zich in Rotterdam op posten zoals de politiebureaus en de hulpposten van de Vrouwelijke Vrijwillige Hulp. Door het wegvallen van de telefoonverbindingen werden de scouts onder andere ingezet als ordonnansen. Ze hielpen met regelen van verkeer, het vervoer van slachtoffers en het graven van tijdelijke graven. Een groot deel van de stad was nog strijdtoneel dus het werk was niet ongevaarlijk. Na de capitulatie waren scouts actief op het evacuatiebureau.

Met de stam vormden ze een kampoerkeest waarbij iedereen mocht meespelen zolang het niet hinderlijk was voor de anderen. Ze hebben zelfs een grammofoonplaat opgenomen. Het orkest speelde bij kampvuren maar toen dat niet meer mocht, traden ze op in bejaardentehuizen en ziekenhuizen. Ze noemden het orkest VOPA (voormalige padvindders). In de oorlog gebruikten ze als verklaring dat het stond voor Vox Omnis Proviaciat Amicitia (moge elke stem het zijne tot de vriendschap bijdragen). Met het orkest kon de groep, ondanks het verbod op Scouting op 2 april 1941, toch bij elkaar komen. Tijdens de stambijeenkomsten oefenden ze ook Frans omdat ze er van overtuigd waren de volgende Wereld Jamboree in Frankrijk zou zijn.

De stam trad op als brandwacht in het Eudokia-ziekenhuis te Rotterdam. Het ziekenhuis Eudokia aan de Bergweg/Bergsingel in Rotterdam zocht in 1942 naar mensen die hulp wilden verlenen tijdens luchtaanvallen en kwamen in contact met de verboden Scoutingorganisatie. Scouts van negen verschillende Scoutinggroepen gingen een brandwacht vormen. Er werden gewerkt in acht ploegen die om de beurt dienst hadden. Van daadwerkelijke hulp is het nooit gekomen. Het bleef bij wachten en oefenen met het uitrollen en aankoppelen van brandslangen en het oefenen met brancards. Na een tijd werd het ziekenhuis een onderduikadres voor veel jongeren, die waren opgeroepen voor de Arbeitseinsatz om in Duitsland te gaan werken.

De groep is in 1967 gefuseerd.

Meer informatie

[25 jaar padvindersbeweging te Rotterdam » » \[1936\] - Pag. 19 | Delpher](#)
[Rotterdamsch nieuwsblad » 25 jun 1937 - Art. 87 | Delpher](#)

100 jaar Scouting in Rotterdam, 2011, Jack Eykenoord

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.